

एकविंशः पटलः ।

५८५

अथ वैष्णवद्वादशाक्षरीविधानमुच्यते —

प्रजापति ऋषिः । गायत्री छन्दः । विष्णुर्देवता । अं बीजम् ।
नमश्शक्तिः । ओं हृत्, । नमश्शिरः । भगवते शिखा । वासुदेवाय कवचम् ।
ओं नमो भगवते वासुदेवाय अस्त्रम् ॥ ध्यानम् —

हरिमुज्ज्वलचक्रदराब्जगदाकुलदोःपरिधं सितपद्मगतम् ।
वलयार्ङ्गदहारकिरीटधरं नवकुन्दरुचं प्रणमामि सदा ॥

ओं नमो भगवते वासुदेवाय इति मन्त्रः ॥ मोक्षप्रधानोयं मन्त्रः ।
द्वादशलक्षजपः ॥

अथाक्षरन्यासं वक्ष्ये —

सपादजानुयुगललिङ्गनाभ्युदरेषु च ।
हृद्दोर्गळास्यदृष्टस्त्वशिखास्त्रक्षरशो न्यसेत् ॥

इति संहारन्यासः ॥

शिखाललाटनेत्रास्यगळदोर्हृदयेष्वपि ।
सङ्कुक्षिनाभिलिङ्गाख्यजानुपादेषु विन्यसेत् ॥

इति सृष्टिन्यासः ॥

हृत्कुक्षिनामिषु तथा गुह्यजानुपदेष्वथ ।

करकण्ठास्यदृष्ट्वा तशिखासूत्रं च विन्यसेत् ॥

इति स्थितिन्यासः । एतस्य त्रिविधन्यासस्य च फलमुच्यते ॥

संहृतेर्दोषसंहारः सृष्टेश्च शुभपुष्टयः ।

स्थितेश्च शान्तिर्विन्यासास्तस्मात्कार्यास्त्रयो मताः ॥

शुद्धैस्त्रिलैर्द्वादशसहस्रं पुरश्चरणाहोमः ।

अथ पूजा —

पूर्वाक्तवैष्णवपीठे वासुदेवं समावाह्य समर्चयेत् । अङ्गैः प्रथमावृत्तिः ।

वासुदेवाय० सङ्कर्षणाय० प्रद्युम्नाय० अनिरुद्धाय० एताश्चतस्रो मूर्तयो दिक्षु ।

पुनः लक्ष्म्यै० सरस्वत्यै० प्रीत्यै० रत्यै० एता विदिक्षु । एतैर्द्वितीयावृत्तिः ॥

केशवाय० नारायणाय० माधवाय० गोविन्दाय० विष्णवे० मधुसूदनाय०

त्रिविक्रमाय० वामनाय० श्रीधराय० हृषीकेशाय० पद्मनाभाय० दामोदराय० १२

एतैस्तृतीयावृत्तिः । इन्द्रादिभिश्चतुर्थी ॥

अर्थ प्रयोगः —

समिधामथ दुग्धघृक्षजानां जुहुयादर्कसहस्रकं सदुग्धम् ।

मनसः परिशुद्धये ननस्वी सघृतेनापि पयोन्धसा सितेन ॥

अस्यार्थः— दुग्धवृक्षास्तु अश्वत्थवटोदुम्बरप्लक्षजाः (क्षाः) क्षीरसिक्तै-
रेतैर्र्कसहस्रं द्वादशसहस्रं जुहुयात् । सघृतेन पयोन्धसा सितेनेति । धवळीकृतेन
क्षीरोदनेन घृतसिक्तेन च सहस्रं जुहुयात् । तत्फलायैवेत्यर्थः ॥